

daja Silpa tõi Jakobbile ka Poja Zmale, ja Lea panni temma Nimmi Rad; ja Silpa tõi weel teise Poja Zmale, ja Lea panni temma Nimmi Ufer. Nenda ollid Jakobbil nüüd kahheksa Poega.

§. 187. Selle järrel sündis se, et Lea isse jälle Jakobbit ennese jure kutsus, ja ta sai Raima peäle, ja tõi omma wien-dama Poja Zmale, (§. 184.), ja panni temma Nimmi Isakar; ja Lea sai jälle Raima peäle, ja tõi omma kuen-dama Poja Zmale, ja panni temma Nimmi Sebulon Nüüd olli Jakobbil kümme Poega kes keik ellasid. Pär-rast sai Lea ühhe Tüttri, ja panni tem-ma Nimmi Tani.

§. 188. Siis (õldakse) mõtles Zum-mal ka Raeli peäle, ja wõttis temma Palwed kuulda, et ta Raima peäle sai,
Sel

Selga (§. 146.) ja tõi ühhe Poja Zmale, ja ütles: Nüüd on Zummal ninno Teo-tust ärrawõtnud; Jehowa andko mulle teise Poja weel siina jure! Ja temma panni se Lapse Nimmi Josef. Se olli Jakobbi üksteistkümmes Poeg.

§. 189. Kui Rael sai Joseppit Zma-le tonud, ja Jakobbi Tenistusse Aastad täis ollid (§. 183.), siis ütles Jakob Ra-banile: Lasse mind nüüd lahri, et ma lähhen jälle omma Male, ja anna mulle mo Raedsed ja Lapsed, kelle pärrast ma find ollen teninud. Laban ei tahtnud sedda hea Melega, sest ta teadis, mis Onne Zummal temmale olli annud, se wagga Jakobbi pärrast. Ta tunnistas sedda isse Jakobbile ja ütles: Ma ollen sedda wagga selgeste tunnud, et Jehowa mind on sinno pärrast õnnistanud; se-pärrast nimmeta mulle omma Palka,